



Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2025. július 17.
(OR. en)

11705/25

**Intézményközi referenciaszám:
2025/0574 (CNS)**

**RESPR 24
FIN 880
CADREFIN 93
POLGEN 84**

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2025. július 16.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2025) 574 final
Tárgy:	Javaslat A TANÁCS HATÁROZATA az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és az (EU, Euratom) 2020/2053 határozat hatályon kívül helyezéséről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: COM(2025) 574 final.

Melléklet: COM(2025) 574 final



EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2025.7.16.
COM(2025) 574 final

2025/0574 (CNS)
SENSITIVE*
UNTIL ADOPTION

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

**az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és az (EU, Euratom) 2020/2053
határozat hatályon kívül helyezéséről**

*

Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions <https://europa.eu/db43PX>

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT INDOKAI ÉS CÉLJAI

Az Európai Uniónak egyre növekvő igényekkel kell szembenéznie olyan kulcsfontosságú területeken, mint a versenyképesség, a védelem, a biztonság, a zöld és digitális átállás, és a külső válsághelyzetekkel szembeni reziliencia. Ezek mellett a többéves pénzügyi keretnek a NextGenerationEU visszafizetését is biztosítani kell, anélkül, hogy az uniós programokat indokolatlanul csökkenteni, vagy a GNI-hozzájárulásokat túlzottan növelni kellene. Bár a saját források jelenlegi rendszere biztosította az uniós költségvetés stabil és kiszámítható finanszírozását, nagyrészt és egyre inkább függ a GNI-hozzájárulásoktól, ám ezek a finanszírozási igények növekedésével el fognak apadni. Az uniós költségvetés célja, hogy európai hozzáadott értéket teremtsen mindenki számára; ehhez a közös prioritások közös finanszírozására van szükség. Az új saját források bevezetése csökkenteni fogja a tagállamok terheit és biztosítja egyrészt a közös uniós szakpolitikák fenntartható finanszírozását, másrészt a NextGenerationEU visszafizetését is. Az elmúlt években egyértelművé vált, hogy az uniós költségvetésnek rugalmasabban kell reagálnia a válsághelyzetekre és a világ változásaira.

Összhangban az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, 2020. évi intézményközi megállapodással¹, a Bizottság 2021-ben és 2023-ban új saját forrásokra vonatkozó javaslatokat nyújtott be, amelyeket nem fogadtak el. Ez a javaslat a korábbi javaslatokra és vitákra épít. Összhangban van az EU következő többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos politikai prioritásaival, és jelentős bevételt generálna. A saját források a meglévő ágazati jogszabályokon vagy a sajátforrás-határozaton alapulnak, és végrehajtásuk nem járna az észszerűnél több adminisztratív teherrel.

A Bizottsági javaslatok gerincét továbbra is az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeren (ETS-en) alapuló saját forrás jelenti, mivel szorosan kapcsolódik az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseéhez, és jelentős bevételi potenciállal rendelkezik. Bár a bevételek 30 %-a az uniós költségvetésbe kerül, a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek többsége továbbra is a nemzeti költségvetésekbe áramlik. A Bizottság továbbá úgy határozott, hogy kizárólag a már meglévő kibocsátáskereskedelmi rendszerből (ETS1) származó bevételekre fog összpontosítani, és a saját forrást nem az épületekre és a közúti közlekedésre vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszerre (ETS2) alapozza.

Az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmusra alapuló saját forrás az ETS „külső dimenziójának” tekinthető, ezért továbbra is a csomag szerves részét képezi. Az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus biztosítja, hogy az Unióba behozott termékekre azzal egyenértékű széndioxid-kibocsátási költségeket alkalmaznak, mintha a termékeket az Unióban gyártották volna.

A Bizottság három új saját forrást javasol:

- Az első a nem gyűjtött elektromos és elektronikai berendezések (e-hulladék) mennyiségén alapulna; ez környezetvédelmi szempontból pozitív eredményeket hozna, miközben támogatná az Unió kritikus fontosságú nyersanyagok terén élvezett stratégiai autonómiáját. A nem gyűjtött e-hulladék tagállamok által bejelentett mennyiségén alapuló új saját forrás bevezetése a hulladékcsökkentést és a

¹ Intézményközi megállapodás az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról, valamint az új saját forrásokról és az új saját források bevezetésére irányuló ütemtervről (HL L 433I., 2020.12.22., 28. o.).

hulladékgyűjtési programok fejlesztését ösztönözné. Az e-hulladékból származó saját forrás a tagállamok által az Eurostatnak bejelentett, meglévő adatokon alapulna, számítása pedig a következő kulcs alkalmazásával történne: 2 EUR/kg nem gyűjtött e-hulladék. A lehívási kulcs tényleges értékének fenntartása érdekében a kulcsot évente igazítanák az infláció mértékéhez.

- A második a dohánygyártmányok jövedéki adójából származó saját forrás (TEDOR), amely támogatná az uniós egészségügyi politikai célkitűzéseket, valamint bizonyos termékek esetén kezelné a határokon átnyúló vásárlások problémáját, amelyet jelenleg a tagállamok közötti eltérő adópolitika különbségei befolyásolnak; továbbá jelentős bevételt generálna az uniós költségvetés számára. A javaslat kiegészíti a dohánygyártmányokra vonatkozó jövedéki adóról szóló tanácsi irányelv átdolgozására irányuló javaslatot, amelynek célja, hogy az uniós jövedéki minimumadókat kiigazítsa, és az irányelv hatályát kiterjessze új termékekre is. A javasolt TEDOR azonban jogilag nem függ a tanácsi irányelv átdolgozásának elfogadásától. Minden tagállam esetében 15 %-os lehívási kulcsot alkalmaznának a szabad forgalomba bocsátott dohánytermékek és a dohányzást helyettesítő termékek mennyiségeire, megszorozva az egyes tagállamokra alkalmazandó minimum-adómértékkel.
- A harmadik a nagyvállalatoktól származó uniós saját forrás (CORE), amelynek célja, hogy a világ legnagyobb, 450 millió fogyasztót számláló belső piacán működő vállalati szféra hozzájáruljon az uniós költségvetés finanszírozásához. A saját forrás az uniós vállalatokra és a 100 millió EUR összeget meghaladó éves árbevéttel rendelkező, állandó uniós telephellyel rendelkező harmadik országbeli vállalkozásokra összpontosítana. A CORE-hoz való hozzájárulást a vállalatok nettó árbevétele alapján differenciált éves átalányösszegként állapítanák meg.

Az uniós költségvetés bevételi alapjának megőrzése érdekében a Bizottság a meglévő saját források célzott kiigazítását javasolja. A műanyag csomagolási hulladékon alapuló saját forrás lehívási kulcsa, amelyet a jelenlegi többéves pénzügyi keret kezdetén vezettek be, 0,8 EUR/kg összegben volt meghatározva. Azonban az infláció következtében az e saját forrásból származó bevétel tényleges értéke jelentősen csökkent. Ennek korrigálása érdekében a Bizottság javasolja, hogy a lehívási kulcsot 2028-ra 1 EUR/kg-ban állapítsák meg, majd évente igazítsák ki az inflációnak megfelelően. Emellett a tagállamok által a beszedési költségeik fedezésére visszatartott vámok jelenlegi 25 %-os mértéke azt jelenti, hogy a saját források egy jelentős része nem áll az uniós költségvetés rendelkezésére. Ezért a Bizottság azt javasolja, hogy a beszedési költségek mértékét csökkentsék 10 %-ra. Végezetül, a javaslat egyértelművé teszi, hogy az e-kereskedelemből származó összegek az Uniós Vámkódex meghatározása szerinti hagyományos saját forrásoknak számítanak.

A saját források rendszerének átláthatósága érdekében a saját forrásokat nem fogják kiigazítani. Így megszűnik a héaalap felső határának meghatározása, valamint megszűnnek a nem újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladékon alapuló saját forrásra és a GNI-alapú saját forrásra alkalmazott egyösszegű csökkentések.

Tekintettel a nemzeti és regionális számlák európai rendszerének (a továbbiakban: ESA 2010) lehetséges módosításaira, a javaslat részletezi e módosítások megközelítését és kezelését, amennyiben azok a saját források rendszerének szempontjából relevánsak.

Az elmúlt évek azt is megmutatták, hogy egyre gyakrabban kell szembenéznünk egyre súlyosabb és mélyebb válsághelyzetekkel és nehézségekkel – vagy azok fenyegetésével. A jelenlegi költségvetés felépítésének merevsége korlátozta az Uniót az ilyen eseményekre való reakcióban. Ezért a 2028–2034-re vonatkozó többéves pénzügyi keret időszakára új,

rendkívüli mechanizmust kell létrehozni az ilyen eseményekre való megfelelő reagálás érdekében. E rendkívüli és célzott válságreagálási mechanizmus aktiválásáról a Tanács fog dönteni, figyelembe véve az adott válság sajátosságait és a felmerülő szükségleteket. A Tanács az Európai Unió működéséről szóló szerződés 311. cikkének (4) bekezdésében lefektetett eljárásnak megfelelően az Európai Parlament egyetértését követően elfogadott tanácsi rendelet útján fog eljárni. Amennyiben aktiválnak egy ilyen rendkívüli válságreagálási mechanizmust, annak végrehajtása a legrelevánsabb programban vagy eszközben lefektetett szabályokat fogja követni.

A tanácsi rendelet fogja engedélyezni, hogy a Bizottság a tőkepiacokon felvehesse a tagállamoknak nyújtott hitelek összegét. A tanácsi rendelet emellett a visszafizetés alapelveit is le fogja fektetni. Ezt a rendkívüli válságreagálási eszközt a saját források felső határának célzott emelése fogja támogatni.

2. JOGI KERET

2.1. A sajátforrás-határozat

Az EUMSZ 311. cikkének (3) bekezdése értelmében a Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően „a saját források újabb típusait teremtheti meg, illetve meglévő típusokat szüntethet meg”. Ez a rendelkezés kifejezetten lehetővé teszi új saját források létrehozását.

Az EUMSZ 311. cikkének (3) bekezdésében meghatározott különleges jogalkotási eljárásnak megfelelően a Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag fogadja el a határozatot. A határozat azt követően lép hatályba, hogy a tagállamok saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően azt jóváhagyták.

A jelenlegi bizottsági javaslat teljes mértékben kihasználja ezt a lehetőséget azáltal, hogy több új saját forrás létrehozását is kezdeményezi.

2.2. Végrehajtási intézkedések a saját források rendszeréhez, és a rendelkezésre bocsátásról szóló rendeletek

Az EUMSZ 311. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy „[a]z Unió saját forrásainak rendszerére vonatkozó végrehajtási intézkedéseket különleges jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben a Tanács állapítja meg annyiban, amennyiben [a saját forrásokról szóló] határozat így rendelkezik”. Ez a rendelkezés bevezeti annak lehetőségét, hogy a sajátforrás-határozatban meghatározott korlátokon belül az Unió rendeletben a saját forrásokkal kapcsolatos rendszerhez kapcsolódó egyedi végrehajtási intézkedéseket határozzon meg (a továbbiakban: IMSOR). Nem tartalmazza a saját források rendszerének azon aspektusait, amelyek a saját források rendelkezésre bocsátására és a készpénzigények teljesítésére vonatkoznak (lásd alább).

Az IMSOR-nak általános jellegű, a saját források összes formájára alkalmazandó rendelkezéseket kell tartalmaznia. Ezek elsősorban a bevételek ellenőrzésére és felügyeletére, valamint a Bizottság ellenőreinek kapcsolódó hatásköreire vonatkoznak. Az IMSOR tartalmazni fogja a CORE végrehajtásának több aspektusát is.

A végrehajtási intézkedéseken túlmenően az EUMSZ 322. cikkének (2) bekezdése szerinti tanácsi rendelet határozza meg a saját források uniós költségvetésbe és a Bizottság számláira történő rendelkezésre bocsátására vonatkozó működési követelményeket.

Valamennyi új saját forrásra vonatkozóan új rendelkezésre bocsátási rendelkezésekre van szükség.

A Bizottság a szükséges javaslatokat később fogja benyújtani.

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

**az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és az (EU, Euratom) 2020/2053
határozat hatályon kívül helyezéséről**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 311. cikke harmadik bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére²,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió saját forrásainak rendszere megfelelő forrásokat kell, hogy biztosítson az uniós szakpolitikák rendezett fejlesztéséhez, figyelemmel a szigorú költségvetési fegyelemre. A saját források rendszerét úgy kell fejleszteni, hogy az a lehető legnagyobb mértékben hozzájáruljon az uniós szakpolitikák fejlesztéséhez.
- (2) A 2020. december 16-i intézményközi megállapodás³ keretében az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elismerte az Európai Unió Helyreállítási Eszköz kontextusának fontosságát, valamint azt, hogy „[az] uniós költségvetésből az Európai Unió Helyreállítási Eszköz visszafizetésére fordított kiadások nem eredményezhetik az MFF alapján a programokra fordított kiadások vagy a beruházási eszközök összegének indokolatlan csökkentését”. Az intézményközi megállapodás ezenfelül kimondta, hogy „[k]ívánatos továbbá a tagállamok által befizetendő GNI-alapú saját források növekedésének visszafogása”.
- (3) Összhangban az intézményközi megállapodással, a Bizottság 2021-ben és 2023-ban új saját forrásokra vonatkozó javaslatokat nyújtott be. Ez a határozat a korábbi megbeszéléseken alapul, és tükrözi az EU többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos politikai prioritásait. Ezért ez a határozat öt új saját forrást vezet be.

² HL C „, „ . o.

³ Intézményközi megállapodás (2020. december 16.) az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról, valamint az új saját forrásokról és az új saját források bevezetésére irányuló ütemtervről (HL L 4331., 2020.12.22., 28. o.).

- (4) A közelmúlt fejleményei azt mutatják, hogy nőtt a távértékesítés keretében értékesített áruk száma. Az ilyen áruk szabad forgalomba bocsátásának egyre magasabbak a költségei (a benyújtott adatok ellenőrzése, kockázatelemzés elvégzése, a dokumentumok és az áruk fizikai ellenőrzése, amennyiben szükséges), ezek fedezetére pedig további összegeken vagy tényezőkön alapuló új tradicionális saját források számíthatók fel a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben, például uniós kezelési díjként, amely arányos az említett áruk szabad forgalomba bocsátásáért nyújtott szolgáltatásokkal. Fontos pontosítani, hogy ez az uniós kezelési díj tradicionális saját forrásként 2028. január 1-jétől lesz elérhető az Unió számára.
- (5) Az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat a tradicionális saját forrásoknak a tagállamok által a vámok beszedésével összefüggő költségeik fedezésére visszatartott arányát 25 %-ban állapítja meg. Ez azt jelenti, hogy a saját források egy jelentős része nem áll az uniós költségvetés rendelkezésére. A vámügyi berendezések, személyzeti kiadások, digitalizálás és informatikai fejlesztések céljára nyújtott pénzügyi támogatások és a tényleges költségek és igények megfelelőbb összhangját biztosítandó, a tagállamok által a tradicionális saját forrásokból visszatartott beszedési költségek arányát 25 %-ról 10 %-ra kell visszaállítani.
- (6) Saját forrásként be kell vezetni egy vállalati szektorhoz kapcsolódó pénzügyi hozzájárulást. A nagyvállalatoktól származó uniós saját forrást (CORE) azokra az Unióban adóügyi illetőséggel rendelkező vállalatokra kell alkalmazni, amelyek éves nettó árbevétele meghaladja a 100 000 000 EUR-t. A CORE-t az adóügyi megfontolásokból harmadik országban székhellyel rendelkező szervezetek uniós tagállambeli állandó üzleti telephelyeire is alkalmazni kell. A CORE-t az állandó üzleti telephely nettó árbevételére kell alkalmazni, függetlenül a harmadik országban található székhely nettó árbevételétől (amelyet nem az állandó üzleti telephely generál).
- (7) A CORE-t a hatálya alá tartozó vállalatok nettó árbevételén alapuló éves egyösszegű átalányként kell megállapítani, ahol – sávos rendszerben – a nagyobb árbevétel nagyobb összegű hozzájárulást jelent. Mivel a nettó árbevételt veszik alapul, ennek biztosítania kell, hogy a saját forrás standard vállalati adatokon alapuljon. A nettó árbevételre vonatkozó 100 000 000 EUR összegű küszöbérték alkalmazásának biztosítania kell, hogy a kis- és középvállalkozások elvben ki legyenek zárva a CORE hatálya alól. Helyénvaló továbbá kizárni a CORE hatálya alól azokat a szervezeteket, amelyek sajátos céljuk és jogállásuk alapján általában nem folytatnak kereskedelmi vagy üzleti tevékenységet nyereségszerzés céljából. Ezért a kormányzati szervek (kivéve az állami tulajdonban lévő vállalatok), a nemzetközi szervezetek és a nonprofit szervezetek nem tartoznak a CORE hatálya alá. A CORE-t az adóügyi megfontolásokból harmadik országban székhellyel rendelkező szervezetek uniós tagállambeli állandó üzleti telephelyeire az egyes telephelyek szintjén kell alkalmazni.
- (8) A CORE végrehajtása céljából azonosítani kell azon vállalatok körét, amelyek felelősséggel tartoznak majd az Unió felé, és meg kell határozni a kötelezettségeik terjedelmét. Emellett helyénvaló a tagállamokat megbízni azzal a feladattal, hogy az Unió nevében és az uniós szabályok követelményeivel összhangban begyűjtsék a nagyvállalatoktól származó uniós saját forrást.
- (9) A 2011/64/EU tanácsi irányelv harmonizált minimum-adómértékeket vezetett be a szabad forgalomba bocsátott dohánygyártmányokra vonatkozóan. A 2011/64/EU tanácsi irányelvet átdolgozó [XXX] tanácsi irányelv felülvizsgálja a minimum-adómértékek struktúráját, és kiterjeszti az irányelv hatályát a dohányzást helyettesítő

termékekre is. A dohányzás továbbra is az egész EU-ra kiterjedő egészségpolitikai kihívást jelent. A vonatkozó egészségügyi politikák támogatása érdekében és tekintettel az e termékek határokon átnyúló vásárlásának versenytorzító hatására, amelyet az eltérő adóztatás vált ki, helyénvaló, hogy saját forrásként 15 %-os lehívási kulcsot állapítsanak meg az említett harmonizált minimum-adómértékeknek a szabad forgalomba bocsátott termékekre történő alkalmazásából származó bevételre.

- (10) Az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat 2021-től kezdődően kilogrammonként 0,8 EUR összegben határozta meg a lehívási kulcsot a műanyag csomagolási hulladékon alapuló saját forrás esetében. Azóta a viszonylag magas infláció csökkentette az e saját forrásból származó bevételek reálértékét, ami viszont kevésbé ösztönzőleg hathat a tagállamokra a tekintetben, hogy fokozzák az újrafeldolgozására vonatkozó uniós célértékek elérésére irányuló erőfeszítéseiket. Ezért helyénvalónak tűnik 2028-ban 1 EUR/kg-ra emelni a lehívási kulcsot.
- (11) A pozitív környezeti eredmények elérése és az Unió kritikus fontosságú nyersanyagokkal kapcsolatos stratégiai autonómiájának megerősítése érdekében az uniós költségvetésnek hozzá kell járulnia az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai begyűjtésének növeléséhez. Az egyes tagállamokban be nem gyűjtött e-hulladék mennyiségével arányos saját forrás, amely a be nem gyűjtött hulladékokra 2 EUR/kg lehívási kulcsot írna elő, ösztönözné a hulladékcsökkentést és a szelektív hulladékgyűjtést. Ugyanakkor a szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamoknak saját mérlegelési jogkörükben kellene meghozniuk a legmegfelelőbb intézkedéseket e célok elérése érdekében.
- (12) A műanyag csomagolási hulladékon alapuló saját forráshoz és az e-hulladékon alapuló saját forráshoz kapcsolódó lehívási kulcsoknak tükrözniük kell az áruk és szolgáltatások általános árszintjének alakulását, és ezért azokat az éves inflációhoz kell igazítani.
- (13) A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel létrehozott uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS) az Unió éghajlat-politikájának központi részét képezi. Mivel a kibocsátáskereskedelem szorosan kapcsolódik az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseire, helyénvaló a 3d. és 10. cikk alapján árverés útján keletkezett bevételek egy részét az uniós költségvetéshez rendelni. Ezen árverésekből származó bevételek 30 %-át az uniós költségvetésbe kell átcsoportosítani.
- (14) A kibocsátáskereskedelmen alapuló saját források magukban foglalják a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó bizonyos ágazatokban végrehajtott kibocsátási egység-árverésekből származó bevételek egy részét. A 2003/87/EK irányelv és az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴ értelmében a tagállamok úgy is dönthetnek, hogy a 2003/87/EK irányelvben meghatározott teljes kibocsátási egység-mennyiség egy részét vagy nem bocsátják árverésre, vagy átadják az említett irányelvvel létrehozott Modernizációs Alapnak, és ezzel összefüggésben bocsátják árverésre. A kibocsátáskereskedelmen alapuló saját források összegének kiszámításához ezeket a kibocsátási egységeket is figyelembe kell venni. Helyénvaló

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

ugyanakkor kizárni a Modernizációs Alap kezdeti dotációjához kapcsolódó kibocsátási egységeket, valamint az Innovációs Alaphoz kapcsolódó kibocsátási egységeket.

- (15) Az (EU) 2023/956 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer kiegészítése és az uniós éghajlat-politika hatékonyságának biztosítása érdekében létrehozza az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmust. Mivel ez a mechanizmus szorosan kapcsolódik az Unió éghajlat-politikájához, indokolt, hogy a tanúsítványok értékesítéséből származó bevételek egy része saját forrásként az uniós költségvetés részét képezze.
- (16) A saját források kiigazításai fokozzák a saját források rendszerének összetettségét és átláthatatlanságát. Ennek kezelése és a saját források rendszere átláthatóságának biztosítása érdekében megszüntetésre kerül a héalap felső határának meghatározása, illetve a műanyag csomagolási hulladékon alapuló saját forrásra és a GNI-alapú saját forrásra alkalmazott egyösszegű csökkentések.
- (17) A saját források felső határai alatt elegendő mozgásteret kell az Unió számára biztosítani ahhoz, hogy fedezni tudja az adott évben esedékes valamennyi pénzügyi kötelezettségét és függő kötelezettségét. Az éves kifizetési előirányzatok fedezetéül az Unió számára allokált saját források teljes összege nem haladhatja meg a tagállamok összesített GNI-jének 1,75 %-át. Az Unió költségvetésében szereplő éves kötelezettségvállalási előirányzatok teljes összege nem haladhatja meg a tagállamok összesített GNI-jének 1,81 %-át.
- (18) A GNI-t az 549/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶ szerinti, a számlák 2010. évi európai rendszerének (a továbbiakban: ESA 2010) alkalmazása révén a Bizottság által rendelkezésre bocsátott piaci árakon számított éves bruttó nemzeti jövedelemként kell meghatározni. A nemzeti számlák 2025. évi rendszerének az Egyesült Nemzetek Szervezete általi elfogadását követően az elkövetkező években várhatóan sor kerül az ESA 2010 felülvizsgálatára a számlák új európai rendszere (a továbbiakban: a felülvizsgált ESA) formájában. Helyénvaló szabályokat megállapítani arra vonatkozóan, hogy ez a felülvizsgálat hogyan érintené a GNI fogalmának meghatározását. Amint alkalmazandóvá válik, a GNI-t a felülvizsgált ESA alkalmazásában meghatározott piaci árakon számított éves GNI-ként kell meghatározni. Abban az esetben, ha a felülvizsgált ESA a GNI szintjének jelentős módosulását idézi elő, ki kell igazítani a saját forrásoknak a kifizetési és kötelezettségvállalási előirányzatokra vonatkozó felső határait. Biztosítékot kell azonban meghatározni annak érdekében, hogy a kiigazítás ne vezessen az euróban kifejezett felső határok lefelé történő kiigazításához.
- (19) Olyan szabályokat kell megállapítani, amelyek lehetővé teszik a felülvizsgált ESA alkalmazására való zökkenőmentes átállást. Az alkalmazandó számviteli rendszer módosításainak elkerülése érdekében az ESA 2010-et továbbra is alkalmazni kell a tagállamok GNI-jének meghatározására és a saját források felső határait azon évek tekintetében, amikor a GNI-t első alkalommal az ESA 2010 alapján állapították meg.
- (20) Az elmúlt évek azt is megmutatták, hogy nőtt az Uniót vagy tagállamait érintő válságok és nehézségek gyakorisága, súlyossága és mélysége. Ez kidomborította

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/956 rendelete az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus létrehozásáról (HL L 130., 2023.5.16., 52. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 549/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről (HL L 174., 2013.6.26., 1. o.).

annak fontosságát, hogy az Unió elegendő pénzügyi kapacitással rendelkezzen a reagáláshoz. 2020 óta az Unió költségvetése számos ad hoc és ideiglenes eszközzel rendelkezik: ilyen a Next Generation EU, a sürgősségi munkanélküliségi kockázatokat mérséklő ideiglenes támogatást nyújtó európai eszköz (SURE) és az Európa biztonságát szolgáló cselekvési eszköz (SAFE). Az Uniónak továbbra is biztosítani kell a céljai eléréséhez szükséges eszközöket. Kivételes mértékű rendkívüli pénzügyi forrásokra lehet szükség az ilyen rendkívüli eseményhez kapcsolódó költségvetési következmények kezelése érdekében.

- (21) A saját forrásokkal fedezett hitelek nyújtásához szükséges elegendő költségvetési kapacitás hiányában a költségvetési struktúra csak korlátozott mértékben képes hatékonyan és időben reagálni a válságokra. Ezért helyénvaló létrehozni egy új, korlátozott, rendkívüli és célzott eszközt kizárólag a súlyos válsághelyzetekre, súlyos nehézségekre vagy azok komoly veszélyére történő reagálás céljából. Ennek a rendkívüli válságkezelési eszköznek kizárólag a következő, 2028–2034-es többéves pénzügyi keret időszakára kell elkülönítenie a hitelek nyújtására szánt költségvetési forrásokat. Ez a válságkezelési mechanizmus nem aktiválható akkor, ha az uniós programok már megfelelően kezelik a helyzet következményeit.
- (22) E rendkívüli és célzott válságkezelési eszköz igénybevétele a Tanácsnak eseti alapon kell döntenie, figyelembe véve a felmerülő sajátosságokat és szükségleteket, ugyanakkor elismerve az Európai Tanács szerepét az Unió fejlődéséhez szükséges lendület biztosításában, valamint az általános politikai irányvonalak és prioritások meghatározásában, válsághelyzetek, nehézségek vagy fenyegetések idején is. A Tanácsnak az EUMSZ 311. cikkének (4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban, az Európai Parlament egyetértését követően elfogadott tanácsi rendelet útján kell eljárnia. A hitelek összegét a tanácsi rendeletnek kell engedélyeznie. A tanácsi rendeletben meghatározott hitelösszegek elosztásának módozatait és szabályait a helyzet kezelése érdekében felmerülő igények fényében elfogadandó vagy kiigazítandó alap-jogi aktusban kell meghatározni.
- (23) A tagállamoknak való hitelnyújtásra használt, felvett összegeket a kedvezményezett tagállamoktól kapott összegekből kell visszafizetni. Annak érdekében, hogy az Unió viselhesse a hitelnyújtáshoz szükséges összegek tervezett felvételével kapcsolatos függő kötelezettséget, a saját források felső határainak rendkívüli és átmeneti megemelésére van szükség. A kifizetési előirányzatok felső határát és a kötelezettségvállalási előirányzatok felső határát egyenként 0,25 százalékponttal kell növelni. A növelés kizárólagos célja, hogy fedezze az Unió azon kötelezettségeit, amelyek az ilyen események következményeinek kezelése érdekében felvett hitelekből erednek.
- (24) A Bizottság arra való felhatalmazásának, hogy kizárólag az ilyen válsághelyzetek következményeinek hitelek formájában történő kezelésére irányuló rendkívüli intézkedések finanszírozása céljából az Unió nevében hitelt vegyen fel a tőkepiacokon, szorosan kapcsolódnia kell a saját források felső határainak e határozatban előírt megemeléséhez és végső soron az Unió saját forrásai rendszerének működéséhez. Ennek megfelelően a felhatalmazást bele kell foglalni ebbe a határozatba. E művelet kivételes jellege és a felveendő rendkívüli hitelösszeg szükségessé teszi az Unió teljes kötelezettségének ismeretét. Tekintettel a tervezett

volumenre, helyénvaló azt a diverzifikált finanszírozási stratégiát alkalmazni a hitelfelvételre, amely a költségvetési rendelet⁷ 224. cikke szerinti standard módszer.

- (25) A saját források felső határainak rendkívüli megemelése azonban elengedhetetlen, mert a szokásos felső határok nem tennék lehetővé elegendő forrás rendelkezésre állásának biztosítását, amely forrásokra az Uniónak szüksége van a hitelnújtás céljából történő hitelfelvételre vonatkozó kivételes és ideiglenes felhatalmazásból eredő függő kötelezettségek fedezéséhez.
- (26) Helyénvaló fenntartani azt a szabályt, hogy az Unió nem használhatja fel a tőkepiacokon felvett forrásokat operatív kiadások finanszírozására külső címzett bevételként, ami kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokat generál az uniós költségvetés számára. A Bizottság arra vonatkozó felhatalmazásának, hogy a tőkepiacokon felvett összegeket kiadásokra használja fel, rendkívüli és ideiglenes jellegűnek kell maradnia, és továbbra is a Covid19-válság következményeinek az Európai Unió Helyreállítási Eszköz révén történő kezelésére korlátozódjon,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy

Ez a határozat megállapítja az Unió saját forrásainak allokációjára vonatkozó szabályokat annak érdekében, hogy biztosítható legyen az Unió éves költségvetésének finanszírozása.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

1. „nettó árbevétel”: a 2013/34/EU irányelv⁸ 2. cikkének 5. pontjában vagy a nemzeti jogban meghatározott nettó árbevétel;
2. „vállalat”: valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező bármely jogi személy vagy jogi konstrukció (a továbbiakban: szervezet), valamint harmadik országban adóügyi illetőséggel rendelkező szervezet valamely tagállamban található olyan üzleti telephelye, amelynek tekintetében a nettó árbevételre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség áll fenn. A kormányzati szervek, nemzetközi szervezetek és nonprofit szervezetek azonban nem tartoznak a vállalatok körébe.
3. „dohánygyártmányok”: a 2011/64/EU tanácsi irányelv⁹ 2. és azt követő cikkeiben meghatározott termékek;
4. „dohányzást helyettesítő termékek”: az [[XXX] tanácsi irányelv]¹⁰ 2. és azt követő cikkeiben meghatározott termékek;

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2024/2509 rendelete (2024. szeptember 23.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról (átdolgozás) (HL L 2024/2509, 2024.9.26.).

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

⁹ A Tanács 2011/64/EU irányelve (2011. június 21.) a dohánygyártmányokra alkalmazott jövedéki adó szerkezetéről és adókulcsáról (HL L 176., 2011.7.5., 24. o.).

5. az egyes tagállamokra alkalmazandó „minimum-adómérték”: a 3. cikk (1) bekezdése d) pontjának alkalmazásában az egyes tagállamokban a 2011/64/EU tanácsi irányelv 10. és 14. cikkében meghatározott teljes jövedéki adó esetében alkalmazandó minimális névérték;
6. „szabad forgalomba bocsátás”: a fogalom jelentését az (EU) 2020/262 tanácsi irányelv¹¹ 6. cikkének (3) bekezdése határozza meg;
7. „műanyag”: az (EU) 2025/40 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹² 3. cikke (1) bekezdésének 52. pontjában meghatározott műanyag;
8. „csomagolási hulladék”: az (EU) 2025/40 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 25. pontjában meghatározott csomagolási hulladék;
9. „újrafeldolgozás”: az (EU) 2025/40 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott újrafeldolgozás;
10. „elektromos és elektronikus berendezések”: a 2012/19/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott elektromos és elektronikus berendezések;
11. „gyűjtés”: a 3. cikk (1) bekezdése f) pontjának alkalmazásában a 2012/19/EU irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében említett gyűjtés;
12. „forgalomba hozatal”: a 3. cikk (1) bekezdése f) pontjának alkalmazásában a 2012/19/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének k) pontjában meghatározott forgalomba hozatal.

3. cikk

A saját források kategóriái és kiszámításuk sajátos módszerei

- (1) Az Unió költségvetésében a saját forrásokat a következőkből származó bevételek alkotják:
 - a) tradicionális saját források: illetékek, díjak, kiegészítő vagy kompenzációs összegek, kiegészítő összegek vagy tényezők, a közös vámtarifa szerinti vámok és egyéb olyan vámok, amelyeket a harmadik országokkal folytatott kereskedelem tekintetében az Unió intézményei már megállapítottak vagy meg fognak állapítani, az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó, hatályát veszített szerződés hatálya alá tartozó termékekre kiszabott vámok, valamint a cukorágazat piacának közös szervezése keretein belül megállapított hozzájárulások és egyéb díjak;
 - b) a vállalatok által éves nettó árbevételükhöz kapcsolódóan fizetett éves hozzájárulások. Az egyes vállalatok éves hozzájárulását a következő skála szerint kell meghatározni:

¹⁰ A Tanács [XX] irányelve a dohánygyártmányokra és a dohányzást helyettesítő termékekre alkalmazott jövedéki adó szerkezetéről és adókulcsáról (átdolgozás).

¹¹ A Tanács (EU) 2020/262 irányelve (2019. december 19.) a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (átdolgozás) (HL L 58., 2020.2.27., 4. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/40 rendelete (2024. december 19.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról, az (EU) 2019/1020 rendelet és az (EU) 2019/904 irányelv módosításáról, valamint a 94/62/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2025/40, 2025.1.22.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/19/EU irányelve (2012. július 4.) az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (átdolgozás) (HL L 197., 2012.7.24., 38. o.).

- i. 100 000 000,01 EUR és 249 999 999,99 EUR közötti nettó árbevétel esetén 100 000 EUR összegű hozzájárulás;
 - ii. 250 000 000 EUR és 499 999 999,99 EUR közötti nettó árbevétel esetén 250 000 EUR összegű hozzájárulás;
 - iii. 500 000 000 EUR és 749 999 999,99 EUR közötti nettó árbevétel esetén 500 000 EUR összegű hozzájárulás;
 - iv. 750 000 000 EUR és annál magasabb nettó árbevétel esetén 750 000 EUR összegű hozzájárulás;
- c) az összes adóköteles termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás után beszedett héa-bevételek teljes összegére 0,30 %-os egységes lehívási kulcs alkalmazása valamennyi tagállamban, osztva a megfelelő naptári évre számított héamértékek súlyozott átlagával, az 1553/89/EGK, Euratom tanácsi rendeletben¹⁴ foglaltaknak megfelelően.
- d) Minden tagállam esetében 15 %-os egységes lehívási kulcs alkalmazása a dohánygyártmányok és a dohányzást helyettesítő termékek szabad forgalomba bocsátott mennyiségeire, megszorozva az adott naptári évben az egyes tagállamokra alkalmazandó minimum-adómértékkel.
- e) egységes lehívási kulcs alkalmazása az egyes tagállamokban keletkező, nem újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladék tömegére. Az egységes lehívási kulcs 1 EUR kilogrammonként.
- A nem újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladék tömegét a tagállamban az adott évben keletkezett műanyag csomagolási hulladék tömegének és az adott évben újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladék tömegének a különbségeként kell kiszámítani. A keletkezett műanyag csomagolási hulladék kiszámítása céljából a tagállamok az (EU) 2025/40 rendelet 53. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett mindkét módszert alkalmazzák. A végzett számításokat ki kell igazítani az eredmények összehasonlíthatóságának, megbízhatóságának és kimerítő jellegének biztosítása érdekében.
- f) egységes lehívási kulcs alkalmazása az egyes tagállamokban keletkező elektromos és elektronikus berendezések évente be nem gyűjtött tömegére. Az egységes lehívási kulcs 2 EUR kilogrammonként.
- A valamely tagállamban egy adott (N) évben be nem gyűjtött elektromos és elektronikus berendezések tömegét úgy kell kiszámítani, hogy az előző három (N–1, N–2, N–3) évben forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések éves átlagos tömegéből le kell vonni az elektromos és elektronikus berendezésekből N. évben begyűjtött hulladékok tömegét.
- Amennyiben a különbség negatív, a valamely tagállamban be nem gyűjtött elektromos és elektronikus berendezések tömegét nullának kell tekinteni.

¹⁴

A Tanács 1553/89/EGK, Euratom rendelete (1989. május 29.) a hozzáadottérték-adóból származó saját források beszedésének végleges egységes rendszeréről (HL L 155., 1989.6.7., 9. o.).

- g) egységes 30 %-os mérték alkalmazása a következőkre:
1. a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁵ 3d. és 10. cikke szerint a tagállamok kibocsátási egység-árverésből származó bevétele;
 2. azon kibocsátási egységek éves összegének szorzatával kiszámított összeg, amelyek tekintetében a vonatkozó tagállam a következők bármelyikét alkalmazza:
 - a) az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁶ 6. cikkének (1) bekezdésében említett korlátozott mennyiségű törlés lehetősége;
 - b) a 2003/87/EK irányelv 10d. cikkének (4) bekezdésében említett kibocsátási egységek felhasználása az említett irányelv 10d. cikkének (3) bekezdésében meghatározott Modernizációs Alapba történő árverés céljából;a kibocsátási egységeknek a közös aukciós platformon lebonyolított árverésén alkalmazott súlyozott átlagára a 2003/87/EK irányelv 3d. és 10. cikke értelmében abban az évben, amelyben e kibocsátási egységeket árverésre bocsátották volna.
- h) az (EU) 2023/956 rendelettel¹⁷ létrehozott, az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus tanúsítványainak értékesítéséből származó bevétel 75 %-ának megfelelő egységes lehívási kulcs alkalmazása;
- i) a költségvetési eljárás alapján, valamennyi egyéb bevétel összegének figyelembevételével meghatározott egységes lehívási kulcs alkalmazása valamennyi tagállam összesített bruttó nemzeti jövedelmére (GNI).
- (2) Az (1) bekezdés e) és f) pontjának alkalmazásában a vonatkozó lehívási kulcsot 2028-as árakon kell számolni, és a folyó árakhoz kell igazítani az Unióra vonatkozó legfrissebb, euróban kifejezett és a költségvetési tervezet kidolgozásakor rendelkezésre álló, a Bizottság által megjelölt GDP-deflátor alkalmazásával.
- (3) Az (1) bekezdés i) pontjának alkalmazásában az egységes lehívási kulcs minden egyes tagállam bruttó nemzeti jövedelmére alkalmazandó.
- Az (1) bekezdés i) pontjában említett bruttó nemzeti jövedelem a felülvizsgált ESA alkalmazandóvá válásáig a Bizottság által az (EU) 2023/734 rendelettel¹⁸ módosított 549/2013/EU rendelet¹⁹ alkalmazása révén rendelkezésre bocsátott, piaci árakon

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgzkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/956 rendelete az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus létrehozásáról (HL L 130., 2023.5.16., 52. o.).

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/734 rendelete (2023. március 15.) az Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről szóló 549/2013/EU rendelet módosításáról és 11. a nemzeti számlákra vonatkozó jogi aktus hatályon kívül helyezéséről (HL L 97., 2023.4.5., 1. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 549/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről (HL L 174., 2013.6.26., 1. o.).

számított éves bruttó nemzeti jövedelmet jelenti. Ha a bruttó nemzeti jövedelem egy adott év vonatkozásában az ESA 2010-zel összhangban első alkalommal kerül megállapításra, e bekezdés alkalmazásában továbbra is az ESA 2010 alkalmazandó.

- (4) Amennyiben a pénzügyi év elején az uniós költségvetést még nem fogadták el, az új lehívási kulcs hatálybalépéséig a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló előző egységes lehívási kulcsot kell alkalmazni.

4. cikk

A saját források felső határai

- (1) Az éves kifizetési előirányzatok fedezetéül az Unió számára allokált saját források teljes összege nem haladhatja meg a tagállamok összesített GNI-jének 1,75 %-át.
- (2) Az Unió költségvetésében szereplő kötelezettségvállalási előirányzatok teljes éves összege nem haladhatja meg a tagállamok összesített GNI-jének 1,81 %-át.
- (3) Megfelelő arányt kell fenntartani a kötelezettségvállalási és a kifizetési előirányzatok között annak érdekében, hogy azok összeegyeztethetők legyenek, valamint hogy lehetővé váljon az (1) bekezdés szerinti felső határ betartása a következő években.
- (4) Amennyiben az 549/2013/EU rendelet módosításai, különösen a felülvizsgált ESA-t bevezető módosítások a GNI szintjének jelentős változását eredményezik, a Bizottság a következő képlet alapján újraszámítja az (1) és (2) bekezdésben meghatározott felső határokat:

$$x\%(y\%) \times \frac{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_t \text{ ESA aktuális}}{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_t \text{ ESA módosított}}$$

ahol:

- „x %” a saját források kifizetési előirányzatokra vonatkozó felső határa;
- „y %” a saját források kötelezettségvállalási előirányzatokra vonatkozó felső határa;
- „t” a legutolsó teljes év, amelyre vonatkozóan rendelkezésre állnak az (EU) 2019/516 rendelet által meghatározott adatok,
- „ESA”: az Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszere.

A kiigazítások attól az évtől alkalmazandók, amely tekintetében a bruttó nemzeti jövedelmet először kell a felülvizsgált ESA-val összhangban meghatározni. Ha a bruttó nemzeti jövedelem egy adott év vonatkozásában az ESA 2010-zel összhangban első alkalommal kerül megállapításra, e bekezdés alkalmazásában továbbra is az ESA 2010 alkalmazandó.

Abban az esetben, ha az (1) és (2) bekezdésben meghatározott felső határok ilyen újraszámítása euróban lefelé történő kiigazításhoz vezetne, az újraszámítás eredményeit e bekezdés alkalmazásában nem kell figyelembe venni.

5. cikk

A tőkepiacokon felvett hitel felhasználása

Az Unió nem használ fel tőkepiacokon felvett hitelt operatív kiadások finanszírozására.

6. cikk

Rendkívüli hitelfelvétel súlyos válsághelyzetek, súlyos nehézségek vagy azok komoly veszélye következményeinek kezelésére a 2028–2034 közötti időszakban

- (1) Az Uniót vagy annak tagállamait érintő súlyos válsághelyzet, súlyos nehézség vagy annak komoly veszélye esetén a Tanács az EUMSZ 311. cikkének (4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban elfogadott rendelet útján rendkívüli hitelfelvételt aktiválhat kizárólag a szóban forgó helyzet következményeinek kezelése céljából.
- (2) A 7. cikkben említett összegek általános felső határán belül a tanácsi rendelet engedélyezheti a tagállamoknak nyújtott hitelek felvételét, feltéve, hogy a vonatkozó hitelmegállapodások 2028. január 1. és 2034. december 31. között lépnek hatályba.
- (3) Az első bekezdésben meghatározott eljárás nem aktiválható, ha az uniós programok már megfelelően kezelik a helyzet következményeit.

7. cikk

Rendkívüli hitelfelvétel maximális összege súlyos válsághelyzetek, súlyos nehézségek vagy azok komoly veszélye következményeinek kezelésére a 2028–2034 közötti időszakban

- (1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az Unió nevében hitelt vegyen fel a tőkepiacokon, feltéve, hogy teljesülnek a 6. cikkben említett feltételek, és a hitelfelvétel az e cikk (2) bekezdésében meghatározott korlátokon belül történik. A hitelfelvételi műveleteket az (EU, Euratom) 2024/2509 rendelet 224. cikkével összhangban, euróban kell végrehajtani.
- (2) A Bizottság által az ilyen finanszírozás céljából a tőkepiacokon felvehető kinnlevő tőkeösszegek mértéke arra az összegre korlátozódik, amely – tekintettel a Bizottság által az Unió nevében történő hitelfelvételből eredő függő kötelezettségek előre jelzett többéves alakulására – összeegyeztethető a 8. cikkben meghatározott felső határral.

8. cikk

A saját források felső határainak rendkívüli és átmeneti emelése

A 4. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott felső határokat ideiglenesen 0,25 százalékponttal meg kell emelni kizárólag abból a célból, hogy fedezzék az Uniónak a 7. cikkben említett hitelfelvételből eredő valamennyi kötelezettségét mindaddig, amíg e kötelezettségek teljes egészükben meg nem szűnnek.

A saját források felső határainak megemelése nem használható fel az Unió egyéb kötelezettségeinek fedezésére.

9. cikk

A globális fedezet elve

A 3. cikkben említett bevételeket megkülönböztetés nélkül, az Unió éves költségvetésében szereplő kiadások finanszírozására kell felhasználni.

10. cikk
A többletek átvitele

Az Unió költségvetésében egy adott pénzügyi év folyamán a tényleges kiadások összességét meghaladó bevételi többletet át kell vinni a következő pénzügyi évre.

11. cikk
A saját források beszédése és a Bizottság rendelkezésére bocsátása

- (1) A 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett saját forrást az egyes vállalatoknak kell megfizetniük.
- (2) Meg nem felelés esetén a tagállamok a vonatkozó uniós jogszabályokkal, a 12. cikk értelmében elfogadott szabályokkal és a beszédés, többek között behajtás, végrehajtási intézkedések, szankciók és közigazgatási szankciók biztosításához szükséges nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésekkel összhangban beszédik a 3. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett saját forrásokat. A tagállamok e rendelkezéseket elfogadják vagy az uniós szabályok követelményeihez igazítják, kellően figyelembe véve a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveit és az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét.

A Bizottság megvizsgálja a tagállamok által közölt nemzeti rendelkezéseket, eljuttatja a tagállamokhoz azokat a módosításokat, amelyeket az uniós szabályoknak való megfelelésükhöz szükségesnek ítél, és szükség esetén jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (3) A tagállamok beszédési költség címén megtartják a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett összegek 10 %-át.
- (4) A tagállamok az EUMSZ 322. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott rendeletekkel összhangban a Bizottság rendelkezésére bocsátják az e határozat 3. cikkének (1) bekezdésében előírt saját forrásokat. Ezek a rendeletek szabályokat állapítanak meg a tagállamoknak az Unióval szemben a 3. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett saját forrásoknak a vámtartozás adósaitól és vállalatoktól történő beszédése és behajtása tekintetében fennálló felelősségére vonatkozóan is.

12. cikk
Végrehajtási intézkedések

A Tanács az EUMSZ 311. cikkének negyedik bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket állapíthat meg az Unió saját forrásai rendszerének alábbi elemei tekintetében:

- a) a 10. cikkben meghatározott éves költségvetési egyenleg kiszámítására vonatkozó eljárás;
- b) a 3. cikk (1) bekezdésében említett saját források beszédésének ellenőrzéséhez és felügyeletéhez szükséges rendelkezések és szabályok, valamint a releváns jelentéstételi követelmények;
- c) a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett saját forrás tekintetében,
 - i. a vállalatok hozzájárulással kapcsolatos kötelezettségeire vonatkozó szabályok;
 - ii. a tagállami hozzájárulások vállalatoktól való beszédésének gyakorlati kivitelezéséhez szükséges szabályok, beleértve a közigazgatási eljárásokkal, a

formanyomtatványokkal, a késedelmi kamatokkal, az ellenőrzési intézkedésekkel és a visszafizettetésre vonatkozó intézkedésekkel, valamint a vállalatok meg nem felelése esetén alkalmazandó szankciókkal és közigazgatási szankciókkal kapcsolatos szabályokat;

iii. azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme nem az euro, a hozzájárulások küszöbértékeinek és összegének nemzeti pénznemre történő átváltására vonatkozó szabályok;

d) a 3. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett saját forrás tekintetében a keletkezett műanyag csomagolási hulladék tömegével kapcsolatos eredmények összehasonlíthatóságát, megbízhatóságát és teljeskörűségét biztosító kiigazításokra vonatkozó rendelkezések.

13. cikk

Záró és átmeneti rendelkezések

(1) A (2), (3) és (4) bekezdésre is figyelemmel az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat hatályát veszti.

A 70/243/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi határozatra²⁰, a 85/257/EGK, Euratom tanácsi határozatra²¹, a 88/376/EGK, Euratom tanácsi határozatra²², a 94/728/EK, Euratom tanácsi határozatra²³, a 2000/597/EK, Euratom tanácsi határozatra²⁴, a 2007/436/EK, Euratom tanácsi határozatra²⁵ vagy a 2014/335/EU, Euratom határozatra²⁶, illetve az (EU, Euratom) 2020/2053 határozatra²⁷ történő bármilyen hivatkozást az e határozatra történő hivatkozásként kell értelmezni; a hatályon kívül helyezett határozatra történő hivatkozásokat az e határozat mellékletében foglalt megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.

(2) A 94/728/EK, Euratom határozat, a 2000/597/EK, Euratom határozat, a 2007/436/EK, Euratom határozat és a 2014/335/EU, Euratom határozat 2., 4. és 5. cikkét, valamint az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat 2. cikkét továbbra is alkalmazni kell a következőkre: azoknak a bevételeknek a kiszámítása és kiigazítása,

²⁰ A Tanács 70/243/ESZAK, EGK, Euratom határozata (1970. április 21.) a tagállamok pénzügyi hozzájárulásainak a Közösségek saját forrásai által történő pótlásáról (HL L 94., 1970.4.28., 19. o.).

²¹ A Tanács 85/257/EGK, Euratom határozata (1985. május 7.) a Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 128., 1985.5.14., 15. o.).

²² A Tanács 88/376/EGK, Euratom határozata (1988. június 24.) a Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 185., 1988.7.15., 24. o.).

²³ A Tanács 94/728/EK, Euratom határozata (1994. október 31.) az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 293., 1994.11.12., 9. o.).

²⁴ A Tanács 2000/597/EK, Euratom határozata (2000. szeptember 29.) az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 253., 2000.10.7., 42. o.).

²⁵ A Tanács 2007/436/EK, Euratom határozata (2007. június 7.) az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 163., 2007.6.23., 17. o.).

²⁶ A Tanács 2014/335/EU, Euratom határozata (2014. május 26.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről (HL L 168., 2014.6.7., 105. o.).

²⁷ A Tanács (EU, Euratom) 2020/2053 határozata (2020. december 14.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 424., 2020.12.15., 1. o.).

amelyek a lehívási kulcsnak az egységesen meghatározott és az adott évtől függően az egyes tagállamok GNP-jének vagy GNI-jének 50–55 %-ában megállapított héaalapra történő alkalmazásából erednek.

- (3) Az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat 5., 6. cikke és 9. cikkének (4)–(9) bekezdése továbbra is alkalmazandó egyéb eszközök mellett a Covid19-válság következményeinek kezelésére szolgáló rendkívüli és ideiglenes eszközként.
- (4) Az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat 2. cikkének (3) bekezdésében említett nemzeti és regionális számlák európai rendszere a továbbiakban az ESA 2010 lesz.
- (5) A tagállamok beszédési költség címén továbbra is megtartják a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett azon összegek 10 %-át, amelyeket az alkalmazandó uniós szabályokkal összhangban 2001. február 28. előtt kellett volna rendelkezésre bocsátaniuk.
- (6) A tagállamok beszédési költség címén továbbra is megtartják a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett azon összegek 25 %-át, amelyeket az alkalmazandó uniós szabályokkal összhangban 2001. március 1. és 2014. február 28. között kellett volna rendelkezésre bocsátaniuk.
- (7) A tagállamok beszédési költség címén továbbra is megtartják a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett azon összegek 20 %-át, amelyeket az alkalmazandó uniós szabályokkal összhangban 2014. március 1. és 2021. február 28. között kellett volna rendelkezésre bocsátaniuk.
- (8) A tagállamok beszédési költség címén továbbra is megtartják a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett azon összegek 25 %-át, amelyeket az alkalmazandó uniós szabályokkal összhangban 2021. március 1. és 2028. február 29. között kellett volna rendelkezésre bocsátaniuk.
- (9) A [2026. november 1.] és 2027. december 31. közötti időszakban – az (EU, Euratom) 2020/2053 határozat 3. cikkének (9) bekezdésétől és 10. cikkének b) pontjától eltérve – a távértékesítés keretében értékesített áruk szabad forgalomba bocsátásának kezelésével kapcsolatos tradicionális saját források összegei nem bocsáthatók rendelkezésre, és az ellenőrzésekre, felügyeletre és jelentéstételre vonatkozó szabályok nem alkalmazandók ezekre az összegekre.
- (10) E határozat alkalmazásában minden pénzösszeget euróban kell kifejezni.

14. cikk

Hatálybalépés

A tagállamokat a Tanács főtitkára értesíti e határozatról.

A tagállamok haladéktalanul értesítik a Tanács főtitkárát az e határozat alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadására vonatkozó eljárások lezárásáról.

Ez a határozat a második bekezdésben említett utolsó értesítés beérkezését követő első hónap első napján lép hatályba.

Ezt a határozatot [2028. január 1-jétől] kell alkalmazni.

A 3. cikk (1) bekezdésének b) pontja azonban a határozat hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jétől alkalmazandó.

15. cikk
Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök